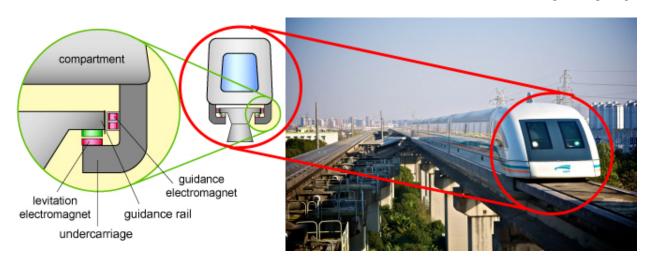

تاریخ تحویل: ۱۴۰۱/۰۹/۳۰

دستیار آموزشی مسئول: سید فربد موسوی، محمد مهدی معینی منش، نوید دهبان (farbodmoosavi@ut.ac.ir, navid.dehban@ut.ac.ir, mahdi.moeini@ut.ac.ir)

مقدمه: شناورسازی مغناطیسی روشی است که به وسیله آن تنها با میدان مغناطیسی، می توان بر جاذبه غلبه کرد و جسمی را به صورت شناور در آورد. در واقع میدان مغناطیسی سبب ایجاد نیروی مغناطیسی می شود که این نیروی مغناطیسی اثرات جاذبه را خنثی می کند و سبب معلق شدن جسم می شود. یک نمونه عملی از کاربرد این سیستم، قطار مگلِو است. قطارهای مگلو، به دلیل عدم تماس با سطح و شناور بودن روی هوا، اصطکاک بسیار کمی را احساس می کنند. به همین جهت، می توانند سرعت بسیار بالایی را تجربه کنند. سیستم این قطارها به گونهای است که با نظم خاصی میدان مغناطیسی موجود در ریل را تغییر می دهند به طوری که قطار را به جهت جلو یا عقب پیش براند. نمونهای از این قطارها در شکل ۱ نشان داده شده است.

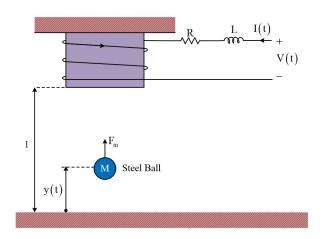
شكل ١: قطار مگلو

پایه و اساس قطار مگلو، سیستم شناورسازی مغنایسی است که می تواند سیستم مناسبی جهت تحلیل و کنترل باشد. این سیستم الکترومکانیکی به دلیل خواصی مانند غیرخطی بودن و ناپایداری ذاتی که ناشی از جاذبه زمین می باشد، می تواند سیستم مناسبی جهت تحلیل و طراحی باشد. در این سیستم که یک نمونه از آن در شکل ۲ قابل مشاهده است، یک سیم پیچ دور هسته مغناطیسی و یک گوی آهنی وجود دارد. با اعمال ولتاژ به سیمپیچ و عبور جریان از آن گوی آهنی را به سمت خود جذب می کند. هدف در این سیستم کنترل ارتفاع گوی آهنی توسط ولتاژ ورودی است.

شکل ۲: نمونهای از سیستم شناورسازی مغناطیسی

ویژگیهای سیستم: میتوان سیستم شناورسازی مغناطیسی توصیفشده را به صورت ساده مانند شکل T نمایش داد. در این سیستم y فاصله گوی از هسته مغناطیسی، V(t) ولتاژ اعمالی به سیستم و I(t) جریان مدار است. در سیستم مورد مطالعه M جرم گوی آهنی، L سلف معادل مدار R مقاومت معادل مدار و C یک بهره ثابت مثبت با توجه به جنس گوی و هسته و جاذبه بین آنها است.

شكل ٣: سيستم شناورسازى مغناطيسى مورد مطالعه

معادلات سيستم:

$$\begin{cases}
F_m = c \frac{I^2}{1-y} \\
m\ddot{y} = -mg - f_v \dot{y} + F_m \\
V = RI + L\dot{I}
\end{cases}$$

خواستهها:

- ۱) معادلات داده شده برای سیستم را تحلیل کنید.
- ۲) با در نظر گرفتن متغیرهای حالت به صورت زیر و فاصله گوی از هسته مغناطیسی y(t) به عنوان خروجی سیستم، معادلات حالت سیستم را بیابید.

$$x(t) = \begin{bmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ x_3(t) \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y(t) \\ \dot{y}(t) \\ I(t) \end{bmatrix}$$

- ۳) نقاط تعادل سیستم را بیابید و آنها را تحلیل کنید.
- ۴) با در نظر گرفتن دادههای زیر، معادلات حالت سیستم را حول نقطه $y=y_d$ خطی سازی کنید:

جدول ۱: مقادیر پارامترهای سیستم

R	L	g	c	M	f_v
$5[\Omega]$	0.02[H]	$9.84[\frac{m}{s^2}]$	$0.3\left[\frac{N.m}{A^2}\right]$	(100+a)[g]	$0.02\left[\frac{N.s}{m}\right]$

که a رقم یکان شماره دانشجویی شما میباشد.

- ۵) با فرض اینکه نقطه کار سیستم در $y_d = 0.3 + \frac{a}{100}$ باشد، تابع تبدیل سیستم را بدست آورید.
- ۶) نمودار مکان ریشهها را رسم کنید و آن را تحلیل کنید و بازهای از بهره که به ازای آن سیستم پایدار است را تعیین
   کنید.
- ۷) با اضافه کردن یک فیدبک واحد منفی به سیستم سعی در کنترل آن داریم. در این مرحله سعی کنید با طراحی یک کنترل کننده PI سیستم را پایدار کنید. در صورت پایداری بازهای از بهره که به ازای آن سیستم پایدار میماند را گزارش کنید.
- ۸) در این مرحله ساده ترین کنترل کننده ای را برای سیستم طراحی کنید به طوری که خطای ماندگار خروجی به ورودی
   پله صفر شود، پاسخ پله سیستم زمان نشست حداکثر ۲ ثانیه و بالازدگی حداکثر ۳۵٪ داشته باشد. پاسخ خروجی سیستم را رسم کنید و مقادیر ویژگیهای طراحی را از روی آن گزارش کنید.

- ۹) پاسخ پله سیستم کنترلشده را رسم کنید و ویژگیهای زمانی آن را به دست آورید.
- ۱۰) نمودار مکان ریشهها را برای سیستم قبل و بعد از قرار دادن کنترلکننده در مسیر آن رسم کنید و آن را تحلیل کنید و بازهای از بهره که به ازای آن سیستم کنترلشده پایدار میماند را تعیین کنید.
- ۱۱) با اضافه کردن یک نویز سفید گوسی جمعپذیر در خروجی، خروجی را رسم کرده و اثر کنترلکننده را در حذف اغتشاشات بررسی کنید.
- ۱۲) حال کنترلکننده طراحی شده را به سیستم اصلی غیرخطی اعمال کنید و توانایی آن را در کنترل سیستم اصلی بررسی کنید و ناحیه اعتبار سیستم خطی را تعیین کنید.